

Nội dung bài viết

1. [Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Kể lại một trải nghiệm đáng nhớ \(Cánh Diều\)](#)

Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Kể lại một trải nghiệm đáng nhớ (Cánh Diều)

1. Định hướng

a) Kể lại một trải nghiệm đáng nhớ Tập 1 Tập 1 của em về người thân trong gia đình (ông, bà, cha, mẹ,...) là kể về một sự việc, một hành động,... của người ấy mà em đã chứng kiến và có ấn tượng sâu sắc. Trong bài nói, người kể sử dụng ngôi thứ nhất, thường xưng “tôi”.

b) Để kể lại một trải nghiệm đáng nhớ của em về người thân trong gia đình, các em cần:

- Xác định một sự việc, hành động, tình huống,... của người thân trong gia đình (ông, bà, cha, mẹ,...) mà em đã chứng kiến và để lại ấn tượng sâu sắc.
- Xác định đối tượng người nghe và thời gian em sẽ kể để có cách trình bày phù hợp.
- Tìm ý và lập dàn ý cho bài nói.
- Chuẩn bị các tư liệu, tranh ảnh liên quan đến trải nghiệm sẽ kể (nếu có).
- Nêu lên cảm xúc, suy nghĩ hoặc bài học em rút ra từ trải nghiệm đáng nhớ đó.
- Sử dụng nét mặt, ánh mắt, hành động,... phù hợp với câu chuyện để tác động đến người nghe.

2. Thực hành

Bài tập: *Hãy kể lại cho các bạn nghe câu chuyện mà em đã trải nghiệm và có ấn tượng sâu sắc về một người thân trong gia đình.*

a) Chuẩn bị

- Đọc và xác định yêu cầu của đề bài, lựa chọn trải nghiệm.
- Nhớ lại những chi tiết, suy nghĩ của mình về trải nghiệm đó.

b) Tìm ý và lập dàn ý

- Tìm ý:

+ Nêu sự việc, hành động, tình huống của người thân (cha, mẹ, ông hoặc bà,...) để lại ấn tượng sâu sắc trong em.

VD: Em bị ốm, được mẹ chăm sóc.

+ Phát triển các ý:

Sau khi đi học về, em trở về nhà, em bị sốt.

Mẹ hỏi han, dỗ dành em ăn cháo, uống thuốc; Mẹ canh em cả đêm.

Sau khi chứng kiến, em thấy rất yêu thương mẹ, xúc động vì những gì mẹ làm cho em.

Từ đó, em sẽ cẩn thận chăm sóc sức khỏe của mình, em sẽ luôn giúp đỡ mẹ những công việc nhà, không cãi lại mẹ,...

- Lập dàn ý:

+ Mở bài: Chào hỏi, giới thiệu về mẹ và sự việc em bị ốm.

Tôi đã nhiều lần tự hỏi "Liệu ba mẹ có thương mình không"? Chắc là các bạn đang rất ngạc nhiên về câu hỏi này nhỉ? Tôi thường luôn nghĩ rằng mẹ không quan tâm đến tôi nhưng tôi đã lần.

Mẹ luôn là người yêu thương, quan tâm lo lắng cho ta trong mọi hoàn cảnh, luôn bên cạnh ta dù trong những phút yếu lòng. Nhất là khi chứng kiến cảnh mẹ chăm sóc tôi ốm, tôi càng thấm thía hơn đi đâu ấy.

+ Nội dung chính:

Nêu lí do xuất hiện trải nghiệm: Tối hôm trước, thức đêm đọc truyện tới tận sáng mới đi ngủ. Đi học mệt mỏi, đầu đau như búa bổ,...

Trình bày diễn biến của trải nghiệm:

○ Tối về tôi trèo vào phòng ngay, bỏ bữa cơm tối, nằm bẹp trên giường, tai ù hửn đi.

○ Đột nhiên có bàn tay mát lạnh đặt trên trán tôi, mở mắt và thấy mẹ đang ng ỡ trên đầu giường, mẹ bảo tôi ăn cháo.

○ Mẹ kêu tôi uống thuốc – thứ mà tôi ghét nhất.

- Hình như mẹ đã già hơn trước thì phải. Mái tóc mẹ đã điểm mấy sợi bạc, không còn đen óng nữa. Trên gương mặt trái xoan của mẹ đã có vài nếp nhăn...
- Tôi mệt quá, ngủ thiếp đi.
- Tận trưa hôm sau, tỉnh dậy tôi mới thấy mình đỡ hơn.
- Phát hiện ra mẹ nằm cạnh mình suốt cả đêm lẫn sáng, liên tục kiểm tra xem tôi đã hết sốt chưa,...
- Xúc động, tôi chợt nhận ra chỉ có hơi ấm từ bàn tay tôi và tấm lòng yêu thương của mẹ dành cho tôi là không hề thay đổi.

+ Kết thúc:

□ Mẹ là người chở che, chăm sóc, yêu thương nuôi dưỡng tôi lớn khôn. Tình mẹ bao la, rộng lớn, trải dài vô tận. Nhờ có chúng mà tôi mới có thể phát triển. Càng lớn tôi càng nhận ra tốc độ già đi của mẹ tỉ lệ thuận với sự lớn lên của tôi. Thế nên tôi mong mẹ có thật nhiều sức khỏe, bình an.

□ Mẹ là người không thể thiếu trong mỗi cuộc đời chúng ta. Nếu ai đó không có hoặc thiếu đi sự quan tâm ắt hẳn là thiệt thòi lớn nhất của họ. Thời gian không chờ đợi một ai và các bạn cần yêu thương, để ý, giúp đỡ mẹ mình nhiều hơn.

c) Nói và nghe

Tôi đã nhiều lần tự hỏi "Liệu ba mẹ có thương mình không"? Chắc là các bạn đang rất ngạc nhiên về câu hỏi này nhỉ? Tôi thường luôn nghĩ rằng mẹ không quan tâm đến tôi nhưng tôi đã lầm. Mẹ luôn là người yêu thương, quan tâm lo lắng cho ta trong mọi hoàn cảnh, luôn bên cạnh ta dù trong những phút yếu lòng. Nhất là khi chứng kiến cảnh mẹ chăm sóc tôi ốm, tôi càng thấm thía hơn đi đâu ấy.

Tối hôm trước, tôi thức đêm mãi đọc truyện tới tận sáng mới đi ngủ. Tôi bị cuốn theo nội dung của câu chuyện mà quên mất sáng mai mình phải đi học cả ngày. Đó là lí do khi đi học tôi bị mệt mỏi, đầu đau như búa bổ. Tôi gắng gượng cố ngồi học cho hết buổi như có tấn đá nặng ngàn cây đè lên đầu tôi. Tối về tôi trèo vào phòng ngay, bỏ bữa cơm tối, mẹ có gọi hỏi nhưng tôi lờ đi vì quá mệt. Tôi liền nằm bẹp trên giường, tai ù hẳn đi, không để ý gì đến xung quanh nữa.

Đột nhiên có bàn tay mát lạnh đặt trên trán tôi, kiểm tra xem tôi bị làm sao. Mở mắt ra, tôi thấy mẹ đang ngồi trên đầu giường. Khuôn mặt mẹ đầy lo lắng và bảo tôi ăn cháo:

- Ăn cháo đi con! Mẹ mới nấu xong, đúng loại cháo sườn mà con yêu thích nhất!

Tôi nũng nịu kêu không muốn ăn nhưng mẹ vẫn cố đút cho tôi ăn từng tí một. Được một bát cháo con, mẹ kêu tôi uống thuốc – thứ mà tôi ghét nhất:

- Uống xong viên thuốc này là con sẽ khỏi bệnh đó! Tin mẹ đi!

Viên thuốc ấy thật đáng làm sao! Uống xong, tôi nhìn mẹ. Hình như mẹ đã già hơn trước thì phải. Mái tóc mẹ đã điểm mấy sợi bạc, không còn đen óng nữa. Trên gương mặt trái xoan của mẹ đã có vài nếp nhăn. Người mẹ tần tảo của tôi vừa làm việc chăm chỉ trên công ty vừa đảm đang công việc nhà mỗi tối.

Cơn sốt đã hạ nhưng tôi mệt quá, đành ngủ thiếp đi. Khi ánh nắng chiếu rọi vào trong phòng khiến tôi khó chịu. Tận trưa hôm sau, tỉnh dậy tôi mới thấy mình đỡ hơn. Nhìn thấy mẹ nằm cạnh tôi ngủ thở đều đều. À hóa ra mẹ đã nằm cạnh mình suốt cả đêm lẫn sáng, liên tục kiểm tra xem tôi đã hết sốt chưa. Xúc động, tôi chợt nhận ra chỉ có hơi ấm từ bàn tay tôi và tấm lòng yêu thương của mẹ dành cho tôi là không hề thay đổi. Tôi bật khóc khi nghĩ đến những lúc cãi lại mẹ hay dối mẹ trốn ăn cơm. Tất cả hành động mẹ làm đều chỉ mong tôi lớn khôn, có cuộc sống đầy đủ hơn. Tôi nhận ra tôi phải cố sức học tập để khiến mẹ an lòng nhiều hơn.

Mẹ là người chở che, chăm sóc, yêu thương nuôi dưỡng tôi lớn khôn. Tình mẹ bao la, rộng lớn, trải dài vô tận. Nhờ có chúng mà tôi mới có thể phát triển. Càng lớn tôi càng nhận ra tốc độ già đi của mẹ tỉ lệ thuận với sự lớn lên của tôi. Thế nên tôi mong mẹ có thật nhiều sức khỏe, bình an. Mẹ là người không thể thiếu trong mỗi cuộc đời chúng ta. Nếu ai đó không có hoặc thiếu đi sự quan tâm ắt hẳn là thiệt thòi lớn nhất của họ. Thời gian không chờ đợi một ai và các bạn cần yêu thương, để ý, giúp đỡ mẹ mình nhiều hơn.

d) Kiểm tra và chỉnh sửa